

hold ere af den Natur, at Udelsen i særdeles mange Tilfælde staar i omvendt Forhold til Udvænnen. Det er ikke Hensigten med disse Bemærkninger at rette noget Angreb eller nogen Kritik mod nogen i Anledning af hans Standpunkt, hverken i eller uden for den høje Regering, i det andet eller i dette Ting, men Hensigten har alene været at klargøre min Stilling og motivere min Afstemning.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Ingerslev): Dette Lovforslag er, som den ærede Ordfører udtalte, en meget gammel Bekendt, og jeg kan ikke skønne, at det kan friste til megen Omtale. Der er i Folketinget gjort to Indrømmelser, nemlig en Nedsættelse af Summen — det gaar ud over Ministeren, men jeg har forklaret, hvorfor jeg kunde modtage denne Sum til Flytningen, og jeg skal ikke gentage det her. — Det andet er Statslaansparagraffen. Den ærede Ordfører vilde ikke anse den som en Indrømmelse fra Folketingets Side. Det er den utvivlsomt, og jeg maa sige, at jeg har indfaseret den som en Indrømmelse, som jeg troede, at Landstinget vilde sætte Pris paa; det tror jeg ogsaa, at mange ville, men den ærede Ordfører mente, at der ikke kunde lægges Bægt paa den; deri er jeg ikke ganske enig med den ærede Ordfører. — Det er det ene ny Moment. Det andet ny er, at Viborg By har ofret temmelig bethdeligt. Jeg synes saaledes, at det er bedst at faa Ende paa Sagen nu ved at vedtage dette Lovforslag.

Jeg kan ikke være enig med det ærede Hie Medlem for 8de Kreds (Breinholt) i, at det vidunderlige er flet. Det ærede Medlem havde nogle Bagtanter i Reserve en Gang, da dette var for, og da sagde jeg, at det maatte være noget vidunderligt, der maatte komme; men dette her er ikke noget vidunderligt; der er ikke kommet nogen ny Tanke eller noget nyt Forslag frem, og der er ikke kommet en saadan Løsning frem, der kunde tage alle med sig. Men jeg antager, at det kan siges, at naar man i det hele er blevet enig om en stor Række Jærnbaneanlæg, saa er det Grunden til, at man ogsaa er bleven enig om dette.

Det ærede Medlem, der havde Ordet sidst, udtalte sig imod Jærnbaneanlæg i det hele, væsentlig fra et agronomisk Standpunkt. Jeg tror ikke, at Landbruget i det hele vil give det ærede Medlem Ret. Jeg ved meget godt, at man kan raisonnere saaledes: Det er den uhyre Forøgelse i Transportmidlerne, den billige Transport, der har bragt Konjunkturerne ned, derfor skulle vi forholde os rolige. Jeg tror imidlertid ikke, det er sund, økonomisk Politisk; jeg tror ikke, der er andet

at gøre end at se at hjælpe sig fremad ved selv at komme til de billigste, bekvemste og bedste Transportmidler. Det er et Skridt der henimod, der sker ved Vedtagelsen af disse Jærnbanelove. Dette Forslag kan ganske vist ikke regnes i første Række, det angaar en Stationsflytning, men vel at mærke: tillige en Baneforlægning, der har nogen Betydning. — Jeg antager, at det høje Ting, saaledes som Sagen nu har udviklet sig, vil være villigt til at vedtage dette Forslag, som ganske vist indeholder en ikke ringe Smødekommene fra det andet Ting.

Breinholt: Den højtærede Trafikminister mente, at det var et noget sejlagtigt Udtryk, jeg havde brugt, naar jeg sagde, at nu var det vidunderlige, den ærede Minister havde ventet, endelig kommet, thi i dette Forslag laa der i Virkeligheden ikke noget vidunderligt. Jeg maa sige, at det forekommer mig allerede ret vidunderligt, at de to Ting nu ere enedes efter Aaringer igennem at have staaet paa fuldstændig forskellige Standpunkter — vi have haft, jeg tror, ikke mindre end 2—3 Fællesudvalg om denne Sag, og ere hver Gang gaaede fra hinanden med samme forskellige Standpunkter. Naar jeg i sin Tid hentydede til, at jeg haabede, at der vilde kunne komme et Forslag, der endelig vilde kunne samle Tingene og endelig gøre Ende paa denne gamle, gamle Historie, som jeg mente, det var en Skam for Rigsdagen ikke at kunne faa gjort Ende paa — og naar dette nu er flet, saa forekommer det mig, at nu er virkelig det vidunderlige kommet til Stede; de to Ting, der have staaet saa stærkt imod hinanden, foreslaa et Forslag, som jeg tydelig forudsjer vil finde Tilslutning fra begge Sider.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Ingerslev): Ja, enhver bliver jo salig ved sin Tro, siger man; men jeg kan uægtelig ikke forstaa denne Argumentation. Det forekommer mig, at den samme kan anvendes paa en stor Række af Forslag og ikke alene paa dette. Naar det ærede Medlem i sin Tid sagde, at der her nok en Gang skulde komme noget af det vidunderlige, troede jeg, at det var i en helt anden Forstand, en helt anden Løsning, noget, som man flet ikke kunde forudsæ. Den Løsning, der her foreligger, har man dog kunnet tænke sig i mange Aar; at den faktisk er indtraadt, kan være glædeligt, men vidunderlig kan den aldrig være.

Breinholt: Hvis jeg ikke huster meget fejl, bebudede jeg ikke noget vidunderligt,